

SANT DEL DIA: St. Francisco de Borja, S. J., cf.
SANT DEL DIA: St. Tarraco, Probo y andronico, mrs.—Guasanta Hores: A la 12 del Sagrat Cor de Jesús, de R.R. Adorables.—Hores
d'expedició de les vuit del matí i a les de la tarda.—Els dies de la setmana: Dilluns, Martes, Miércoles, Jueves, Viernes, Sábado, Domingo.
de la Bonanova, a St. Agustí.—Dilluns, Martes, Miércoles, Jueves, Viernes, Sábado, Domingo.—Dilluns, Martes, Miércoles, Jueves, Viernes, Sábado, Domingo.
St. Ludovick Heredia, conf.; c. blanch.—Adressa especial: Anyo dia 12, Toró del Sagrat Cor de Jesús.

Observatori Meteorològic de la Universitat.—Director: E. Aleó.—9 d'octubre
HORAS D'OSERVACIO: 9 matí y 4 tarda.—Barómetro a 0' y al nivel del mar: 747.769 mm.—Temperatura: Máxima, 22.1; mínima, 17.1; media, 19.6.
Máx. 24: 18.4; mín. 15.4; media 16.9.—Viento: a las 24 horas: 0.0.—Algas evaporadas en milímetros: 1.1.—Gras d'humiditat:
91; 88.—Dirección del viento: S. S. E.—Velocidad del viento: 0.0.—Ratí del cel: cobert, seré.—Nubosidad: 0.0.—Cantitat: 0.0; 0.0.
Sortida del sol: 5.56.—Posta: 5.52.—Sortida de la lluna: 8.2 m.—Posta: 9.45 l.

D. Antoni Comella y Calsina
Mestre de Capella que fou de la parroquial iglesia de Sta. Maria del Mar d'aquesta ciutat
morí dia 24 de setembre últim, a la edat de 90 anys
havent rebut els Sants Sacraments y la Benedicció Apostòlica
(A. C. M.)
Els seus afilits fills Pere, Emília y Joseph M., Joseph Rodó y Costa, Phre.; néts Manuel y Assumpció, néts
polítics Alexandre Pons y Filla, renetes Maria y Lluís, germà Miquel, nebots P. Comella, Antoni y Josep
Fàbrega y Ribó, Ernesta Fàbrega y Morla, Félix, Julia y Emili Cios y Fàbrega y Joseph y Mercè Lladó y Fà-
brega, nebots polítics, cosins, cosines y demés parents, al recordar a llurs amics y coneguts tan dolorosa
pèrdua els preguen el títol present en llurs oracions y se serviran assistir als funerals que, pera l'etern
descans de la seva ànima, se celebraran demà divendres, dia 11, a les deu, a la esmentada iglesia parroquial de Sta.
Maria del Mar, per lo que's quedarán profundament agrats.
Les misses després del ofici y tot seguit la del perdó
Agraïnt l'assistència, el dol se dona per despatx
Nº 8 CONVIDA PARTICULARMENT
Els Emms. y Redms. Srs. Cardenals Arquebisbes de Saragossa y de Sevilla y els Emms. y lms. Arquebisbes de
Granada, València y Saragossa, y Bisbes de Barcelona, Madrid, Vitoria, Melilla, Tortosa, Vich, Girona, Lleida, Urgell y Solsona,
han concedit respectivament, als fets de la seva interdicció, 200, 100 y 50 dies d'indulgència, per cada acte de pietat o caritat
quina que practiquin en sufragi de l'ànima del finat.

J. Marsans Ref y Fills
Valors, Cupons, Giros, Cambi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)
El despatx del Sr. Valles y Ribot
la direcció del seu antic advocat auxiliar,

Futurs de cotó
A. Gabarró Garofa, — Lauria, 33.
Teléfon 2.891. Execució ordres als mercats
de Liverpool, Nova-York y Nova Orleans. — De data follet explicatiu y detallat
Dr. A. Presta
Especialista Orolles, Nas, Gorge y Tuberculosis.
Pelayo, 12, pral. — Consulta de 9 a 10 y de 3 a 6.
La Sabateria Nadal participa a sos clients el gran assortit de Novelats comprades
de pòch a París, Concèl de Cent, 355, pral., prop Passeig de Gracia.

COLEGI DE CATALUNYA
Benefic especialment per S. S. el Papa Lleó XIII
Dirigit per les professors donya Josepha, donya Francisca, donya Remy y donya
Carme Ferrán, ab la cooperació de distingits professors. Director espiritual, Pares.
Ensenyança elemental y superior. — Estudi per la carrera del Magisteri. Classe
especial de Gramàtica y Literatura Catalana, per un renombrat professor. Classes de
Comerç pràctic, a càrrec de l'Acadèmia Cois. L'idioma francès forma part del pla
general d'estudi. — Classes d'adorno. — Mitg pensionistes y externes. Espayosos
patis d'esbarjo. — CLARIS, NUM. 31, PRAL. Y PRIMER.

PELLS Veritable ocasió!
Últims models. Lot variatíssim
¡Atenció! ¡Renards desde 7'50 Ptes.¡
Glasses les millors. — Preus els més econòmics
Concell de Cent, 324. LA CASA BLANCA

MOSAICS E F ESCOFET & C
Ronda Sant Pere, 8
Tusquets y C. S. en C. Banca
Borsa
Negociem Valors y Cupons
Kills de E. Mas Sarda, Rbla. Centre, 92

Al Dia
La qüestió d'Orient
La vida és un afer pràctic, tant en els individus com en els pobles, que alguna vegada esperits somnadors endolceixen amb una mica de beneït romanticisme. Enllà del segle XIX, fou romàntic el destí de Catalunya, i lord Byron va agafar el fusell per ajudar-la. Llavors el romanticisme o sentimentalisme per la mare Grècia, casava ab l'esperit pràctic de les grans potències y Grècia fou deslliurada. Mes t'art el romanticisme fou polonès, però no casava ab el pràctic de les potències y la pobra Polònia fou esquarterada y vençuda a cada intent de deslliuració. Els romàntics, més t'art, se declararen pels Boers, però Anglaterra no té gaire de romàntica y el Transvaal fou colomaa—avuy es tot federat d'Anglaterra. El sentimentalisme, el romanticisme, s'ha posat sempre al costat dels pobres atemits, passats sovint a l'alt de espasa, pels turcs, però les grans potències han deixat fer a Turquia, sense intervenir més que ab qualque nota convinguda entre totes, rezeles de que alguna d'elles pogués intervenir efectivament. Poques vegades el sentiment romàntic ha pogut anar d'acort ab els interessos mundials, representats per la lliga de les grans potències.
Ara's presenta a Orient un nou cas de lluita entre romanticisme y la conveniència del món. Els romàntics son de part dels estats balcànics; les potències, representants de l'esperit pràctic, son de part de Turquia, Ara, les potències la defensen ab notes; si cal, la defensaran ab les armes. L'imperi t'rontollat de Francisco Joseph, que acobria tota la part de l'Est de l'Imperi, pel forat de Trieste sobre l'Adriàtic, no pot consentir may que per la feblesa de Turquia's complexi el somni rus, acaronat fa dos sigles, de la sortida als mars d'Orient per Constantinopla; l'equilibri del món fora compromès y Alemanya's veuria perduda y Anglaterra—dies a venir y desfeites les actuals conxorres internacionals—podria veure en perill el camí de la India y enfortida la Persia a les fronteres del seu gran imperi d'Orient... Y les grans potències veuen ab por la possibilitat d'una aliansa de races que formés un gran estat desdel mar d'Orient fins al centre d'Europa.
Turquia es un estat artificial, del que han anat despendent una sèrie de pobles; es una superposició de l'element conquistador sobre diferents races esclaves. Se l'ha desmantelat, però no s'el vol arruinar completament. S'ha permès a Italia fer la guerra, però a condició de no desfer el bloc territorial del continent; ara s'avisia als pobles balcànics q a Grècia quel estatu quo territorial no podrà sofrir alteració de cap mena. Així, per uns pobles, la guerra pot tenir per únic objectiu arrancar millores; per altres, venir agraïts. El mapa d'Europa no s'haurà de refer; les potències se temen mútuament, més ben dit, temen la guerra que podria esdevinir d'una modificació territorial que millorés a unes en perjudici de les altres.
Els romàntics sacrificaran en intenció dels estats balcànics; els homes de govern, els pràctics, ajudaran tant com puguin a Turquia. El estatu quo es la pau europea. Y es lo més fàcil que's romàntics siguin venuts. En les guerres modernes la unitat de l'acció militar es un gran factor de victòria.
Y, altrament, se complirà la llei humana del egoisme contra'l romanticisme.

EL CONFLICTE D'ORIENT
La guerra es encesa
Montenegro y Turquia
Les potencies y els Estats Balcànics
El ressò de la guerra a Espanya
El preu del pa
En el precís moment en qu'el Govern espanyol tracta de rebreixar els drets del blat foraster para sortir al pas de la crisi que pot produir la mala anyada dels nostres, esclata la guerra d'Orient tancant el pas als que venen de aquella procedència, blats de força, indispensables para les operacions de la pastisseria fina.
Ja la guerra entre Italia y Turquia havia dificultat la vinguda dels blats russos, fent una vegada més palpable la falta a Espanya de ports francs que proporcionin nòlits de retorn a les naus que's porten mercaderies. El tràfec de cereals sol ferse en naus gregues, italianes, o angleses, però aquestes darreres no volen venir a Espanya, prefereix anar als mars del Nord, ahont troben nòlits de retorn. Per la guerra, les naus italianes han deixat de venir, y quan no més comptaven ab les gregues, ve la guerra d'Orient a barrar-les hi el pas.
Efectivament: les naus gregues descastrades han sigut detingudes pel Govern d'aquesta nació a disposició de les necessitats de la guerra, y quinze o vint naus, ja carregades de blat, que anaven a sortir cap a Espanya han sigut embargades pel Govern de Turquia. Així s'ha sapigut avuy per despatx telegràfic.
Al mateix temps, les companyies de segurs han pujat aquest, pel risc de guerra, a un 10 per 100 ad valorem de les mercaderies. Això, no solament encareix les importacions, que's faràn més que difícils, impossibles, sinó que vindrà a posar més dificultats a la exportació de manufactures, cada dia creixent, que s'ha iniciat de Catalunya a les portes orientals.

dors estrangers han reclamat davant de la Porta ab motiu del apressament de barcos grecs que transportaven mercaderies estrangeres.
En vista d'aquestes reclamacions el Consell de ministres celebrat avuy ha acordat deixar en llibertat els barcos que no puguin ser utilitzats para transports militars.
Nota oficiosa
Constantinopla, 9.—Una nota oficiosa de Montenegro es contraria a les disposicions de la Haya, perquè Montenegro no ha fet l'aplicació a la mediació d'una tercera potència abans de recórrer a les armes.
Les potencies y Grècia
Atenas, 9.—Els ministres d'Austria y Rússia en aquesta capital varen entregar amil al Govern grec la declaració esperada en nom de les grans potències.
Per la seva part, el ministre rus va fer una comunicació verbal, en termes d'amistosa amonestació, inspirada en el mateix sentit que la declaració de les potencies europees.
L'actitut de Servia
Berlín, 9.—De Belgrad comunicuen al "Local Anzeiger" quel president del Consell de Servia, començant als ministres d'Austria y Rússia, ha manifestat que la declaració de guerra turch-montenegrina ha decidit l'actitut de Servia, perquè la unió dels Estats Balcànics està solidada a tota prova.
Ha fracassat, donchs, la intervenció d'Europa a Belgrad.

ENSENYANCES DEL CONFLICTE
L'altruisme dels periodistes
Cal confessar que la professió periodística no té a Espanya—y especialment a Barcelona—aquella consideració pública que hauria de tenir. No vull pas esbrinar de qui es la culpa; no vull pas entretenirme a cercar si prové d'una aversió generalitzada, desgraciadament, a les tasques literàries o de la conducció particular, pública o privada, d'algun periodista. Però si ho de fer constar, en honra dels periodistes barcelonins y fins de les empreses periodístiques, que enlloch del món la premsa, en general, es tan honrada com a Barcelona.
Y a fe que enlloch cobren tan malament ni treballen tant els periodistes com a Barcelona. Ni enlloch les empreses tenen com aquí un calvari tan pesat de pujar. Les subscripcions son barates y migrades, els anuncis pòchs y a baix preu y les despeses de la informació telefònica y telefònica molt pujades, perquè's diaris de Barcelona, ademés de la informació estranjera, son, ni més ni menys que diaris de la vida madrilenya, obligats a donar compte per despatxos telefònics, als seus lectors, de tot lo que passa a Madrid, hont la vida espanyola està concentrada, desgraciadament. Y ab tot y aquestes males condicions de personal y d'empreses, la premsa barcelonina no's mou may, en general, per subvencions ni pagues, sinó per esperit de partit o per impuls de sentiments de justícia, es una premsa passional, massa passional a voltes, car descuida, per passió en l'atac o en la defensa, aquells miraments que solen tenirse entre si tots els diaris d'una localitat.
Ara mateix, ab la vaga carillaire, els periodistes barcelonins han donat un altre exemple d'altruisme. D'icem de banda el moviment que ha instigat en alguns a extremer la campanya, lo cert es que la majoria han fet d'obreristes sense tenir en compte que la situació del periodista barceloní es molt més falsa; molt més crítica, que la dels obrers ferroviaris. Cap periodista s'ha recordat de dir a la empresa respectiva:—Empresa, està molt bé que defensen als obrers ferroviaris, però fora de justícia que's defensin a nosaltres, nosaltres teixim. Ja sabem que's direu lo que les empreses de carrils diuen als seus obrers: «El nostre negoci no es negoci; la premsa de Barcelona no es la de Madrid, ni menys la de París o Londres, no podem pujarvos els sous, ni treureus feina, augmentant el personal, ni contribuir a vostres calces de previó, ni fer res de lo que hauríem de fer perquè tirem pòch, tenim pòchs anuncis y cobrem una pesseta cada mes per subscripçió, portant el diari a casa en una ciutat tan extensa com Barcelona.» Però lo mateix diuen les companyies y, ab tot, defensen les peticions y l'actitut dels obrers.
Cap periodista ho ha fet. Y a Barcelona hi ha periodistes que troben lo estan subjectes als aconeximents; totes les hores del dia y de la nit; hi ha periodistes que cobren vuit o deu duros cada mes y el qui arriba a cobrar—serán mitja dotzena lo que cobra un maquinista de tren; ja pot donarse per satisfet. Sols de vintipocí als trenta duros, son clars. Y el periodista ha d'anar ab sabates, ab coll y punys, ab camisa neta, ha de portar traje de sastre y barret... Y cal la sempre, y serveix al públic y a les empreses, devegades contra el seu criteri, y quan venen campanyes com la passada, no's recorda may de que la seva situació es més trista, més precària que la de molts obrers de brusa.
Es admirable l'altruisme del periodista barceloní: cal que se li canti una oda y se l'ensenyi com exemple a tots els estaments que's belluguen per interessos particulars, oblidantse dels generals. Y això ho han de reconèixer, vulgues no vulgues, aquelles empreses que en la qüestió ferroviària han vist la palla en l'ull d'altri y no han sabut veure la viga en el propi. Ab quina dret, després de la campanya que han fet, se negaran a satisfer, quan se determini a concretar, les justes reclamacions dels periodistes barcelonins, que estan molt pròx a que la majoria dels obrers ferroviaris?
Els truchs de fer d'obreristes els interessos conservadors—lo que no vol dir que hagin de serne contraris ni molt menys—poden portar faltar y lo que's francesos no diuen contra-cops.

Notes de la premsa
Tots els diaris, comentant la declaració de Guerra de Montenegro, lamenten que la gestió col·lectiva de les potencies europees no hagi donat resultats satisfactoris.
La premsa demana que les potencies mantinguin la seva cohesió y fassin tots els esforços possibles para la localització del conflicte.
L'Echo de París diu que les potencies continuaran la iniciativa de monsieur Poincaré encaminada a localitzar el conflicte.
El "Heraldo", en un despatx de Cetigne, diu que s'ha lliurat un combat molt violent, prop de Touzi, entre turcs y malissors, que fan causa comú ab els montenegrins.
La "Gazeta de Frankfurt" publica un telegrama de Constantinopla dient que l'embaxador de Grècia ha rebut ordre de abandonar Constantinopla ab el personal de la legació.
Se creu que Bulgària, Servia y Grècia, per medi dels seus representants a Constantinopla, entregaran avuy la declaració de guerra a Turquia.
Sembla que Servia se disposa a emprendre tot seguit l'ofensiva.
Els primers combats
Constantinopla, 9.—Segons noticies oficials de la frontera montenegrina, ahir els montenegrins varen atacar Kalaba essent rebujats ab pèrdues importants.
Els turcs varen tenir 15 ferits.
Ahir se va entaular un gran combat a Berana, que encara dura.
Els turcs varen rodejar y anorrear un destacament montenegrí a la frontera.
Segons noticies de la frontera servia, ahir se va produir una escaramussa a la regió de Yavor, essent rebutjats els serbis.
Barcos en llibertat
Constantinopla, 9.—Tots els embaxadors

PER TELEFON
Agregats militars
Madrid, 9, 915 nit.
Com agregats militars als exercis dels Estats balcànics, ab motiu de conflicte armat que allí ha sorgit, varen sortir ant el comandant don Emili Urquidí cap a Servia, el capità don Manuel Pereira cap a Bulgària, el comandant don Emili Figueras cap a Grècia y el capità don Emili Toró cap a Montenegro, tots d'Estat Major.

Publicacions rebudes
—«Crónica Periodica Mercantil, Revista mensual que dirigeix don Salvador Valles.
—La Societat Econòmica Barcelonessa d'Amics del País ha publicat el reglament y conclusions de la tercera Assembla general de societats econòmiques espanyoles d'Amics del País.
—El Consultor de los bordados ha publicat el quadern número 171, corresponent al dia primer d'aquest mes.
—La Escena Catalana. Número 113 d'aquesta revista de teatres. Dedicat part del número a la festa inaugural de la temporada del Sinciat.
—La Veu de l'Angel de la Guardia. La casa Subimma acaba de donar al públic el número d'aquesta agradable revista mensual, que correspon al propi passat mes de setembre.
—La Academia Calasanciana. Revista catòlica desenal, número corresponent al dia 30 del propi passat mes de setembre.
—Griselda. Llegendes líricas en tres actes, original de A. B. Va estrenarse l'any 1909 a la Joventut Tradicionalista de Sarria.
—Teatro y letras. Revista gràfica y teatral. Es el número 8.
—Memoria presentada al Excmo. señor ministro de Instrucción pública, per don Marián Ballell y Bertrán de Lis, delegat regi de primera ensenyança de Barcelona.
—La Alhambra. Revista quinzenal d'arts y lletres que publica la Granada, Número 848.

GLOSARI
HISTORIA EXEMPLAR Y LAMENTABLE DE LA CERAMICA DE DELFT
Ara vull dirvos, senyors gentils, pera la vostra edificació, la historia de la ceràmica de Delft. Tal com la contem els plats y els pots y les gorges de blau gay, dins les ben tancades vitrines als Museus de la Holanda.
A la petita y bonica vila de Delft—oh espill màgic de ses aigües quietes y bledies!—se donaren un dia a decorar ceràmica per esperit d'imitació, poser dires y tot, de falsificació. Tractava's d'escamplar els productes famosos de l'art de l'Orient. Així se prengueren, com a motius d'ornamentació, fantastes xinesques y arbitràries estilacions gues-

Els carrilaires
A 2.ª pàgina:
Frontera de Montenegro y Turquia, hont han començat les hostilitats. (Vegis el mapa de conjunt dels Estats Balcànics publicat a La Veu del dia 9 al vespre y del dia 9 al matí.)

EL CONFLICTE D'ORIENT
La guerra es encesa
Montenegro y Turquia
Les potencies y els Estats Balcànics
El ressò de la guerra a Espanya
El preu del pa
En el precís moment en qu'el Govern espanyol tracta de rebreixar els drets del blat foraster para sortir al pas de la crisi que pot produir la mala anyada dels nostres, esclata la guerra d'Orient tancant el pas als que venen de aquella procedència, blats de força, indispensables para les operacions de la pastisseria fina.
Ja la guerra entre Italia y Turquia havia dificultat la vinguda dels blats russos, fent una vegada més palpable la falta a Espanya de ports francs que proporcionin nòlits de retorn a les naus que's porten mercaderies. El tràfec de cereals sol ferse en naus gregues, italianes, o angleses, però aquestes darreres no volen venir a Espanya, prefereix anar als mars del Nord, ahont troben nòlits de retorn. Per la guerra, les naus italianes han deixat de venir, y quan no més comptaven ab les gregues, ve la guerra d'Orient a barrar-les hi el pas.
Efectivament: les naus gregues descastrades han sigut detingudes pel Govern d'aquesta nació a disposició de les necessitats de la guerra, y quinze o vint naus, ja carregades de blat, que anaven a sortir cap a Espanya han sigut embargades pel Govern de Turquia. Així s'ha sapigut avuy per despatx telegràfic.
Al mateix temps, les companyies de segurs han pujat aquest, pel risc de guerra, a un 10 per 100 ad valorem de les mercaderies. Això, no solament encareix les importacions, que's faràn més que difícils, impossibles, sinó que vindrà a posar més dificultats a la exportació de manufactures, cada dia creixent, que s'ha iniciat de Catalunya a les portes orientals.

NOTICIES
DE BARCELONA

Dinàmica atmosfèrica

El temps per avuy a l'Europa central i meridional.

Davant plougué al Mediterrani superior, plouguent en algunes comarques de Catalunya fins aquesta tarda.

La boira barcelonina que ens d'haur ambaixada s'estenche sobre l'Europa occidental i tant, que abia ja plouia a Portugal i Galícia, havent-se serenat el cel en quasi tot el Mediterrani i les seves vessants continentals.

Avuy s'enfonsarà més les pressions sobre Espanya, extenent-se més al sud, sobre la regió central peninsular, sense que pugui preveure la extensió i força impulsiva del nou regime meteorològic que substituirà al del Mediterrani per les pluges, en rahó a que manquen els telegrams d'Anglaterra, Atlàntica, Àfrica i Itàlia.

D. PUIG.

Ahí el dia aparegué ab el cel desbriat de núvols per complet, brillant el sol ab tots els seus esplendors i disfrutant d'una temperatura extraordinàriament agradable.

La Lliga de Compravendres que promou la publicació de la "Lista Blanca" comanda a tots els industrials, que reuneixen les bones condicions demandades per la lliga, desitgin formar part d'aquesta, envia la seva sol·licitud a la senyora presidenta, Claris, 25, segon, segon, o al Secretariat Social, en els claustres superiors de Santa Agna.

La Banda Municipal del Parc, tocarà des de les quatre d'aquesta tarda les peces següents:

"Marcha militar", Vionietti; "Léolo", Overture; "Nocturno", de Chopin; "Marcha", de Berlioz; "Barbero de Sevilla", de Donizetti; "Rosa Mala", de Rossini; "Au revoir, va!"; "Walden", de Schumann.

Precedent de Llorenç ha arribat aquesta capital el senyor marqués de Almodovar, i de Caldes de Montbui la senyora comtessa de Yumuri, hostatjant-se a l'Hotel d'Anglaterra.

Demà, divendres, començaran les lliçons del curs d'Economia Social, que s'organitzarà per la Diputació Provincial, s'explica a l'Escola d'Arts i Oficis (edifici de la Universitat). Les classes tindran lloc els dijous i divendres, de vuit a nou de la nit, desenvolupant-se en el present any el tema "Socialisme i Sindicalisme".

L'assistència en aquest curs es gratuita.

Demà, divendres, a dos quarts de nou de la nit, tindrà lloc en els salons del Foment del Treball Nacional el banquet ab que les corporacions econòmiques d'aquesta ciutat obsequien al senyor don Manuel Portela, en prova de reconeixement per l'obra de pacificació social ab tant zel portada a cap per dit senyor, al mateix temps que com acte de despedida, per cessar el senyor Portela en el desenvolupament del càrrec de governador civil d'aquesta província.

Com record de la celebració d'aquest acte, s'ha entregat a l'obsequiat una artística placa ab les firmes dels senyors presidents de nostres corporacions econòmiques.

Se'ns demana la publicació de la següent convocatòria:

"Se publica a tots els estudiants de les diferents facultats, a qu'is hi hagi una o dues assignatures per acabar la carrera, que avuy, dijous, a les quatre de la tarda, tinguin l'amabilitat de conèixer en el local de l'Associació general d'Estudiants, instal·lada a la Universitat, a fi de resoldre la sol·licitud d'exàmens per desembre." La Convocatòria.

Ahí el matí va tenir lloc a la Catedral el funeral en sufragi de l'ànima de la infanta d'Espanya donya Maria Teresa.

Hi va assistir, ocupant llocs en el presbiteri, l'alcalde senyor Sotres, el governador senyor Portela, el general Weyler i els regidors senyors Gariga i Coll, Fardo i Carreras Candi.

Acabaren lloc en el creuer les comissions dels cosos de la guarnició i representacions de l'Audiencia, Universitat, Institut i demés corporacions oficials.

El senyor Bisbe va assistir a l'acte des del cor, entonant l'absoluta a l'altar.

— Pastilles Laxants a l'altar.

Purgant suau. Evita congestions i fèrge.

El dijous prop-passat tingueren lloc els exàmens dels alumnes que assisteixen a les classes gratuïtes de piano que estableix el Conservatori Març en el local de la Schola Orpheonica, organitzant les següents qualificacions:

Solfège, any preparatori, Antoni Soler, sobresalient; any primer, nàrie, piano, any preparatori, Carme Sanja, notable; Trinitat Suñé, Trinitat Paré, Elvira Py i Magdalena Farràs, sobresalients; Angela Cabré i Ampar Suñé, sobresalients ab distinció; any primer, notable.

mer, Digna Izquierdo, notable, i Magdalena Farràs, sobresalient; any primer, Carme Oliveras, notable, ab distinció; any quint, Mercè Madrilley, notable; any sext, Agneta Montaner, sobresalient; any setè, Teresa Montaner, notable ab distinció, i Claudi Soler, sobresalient.

El dia de la veu realitat per distinció i concurrencia, que va poder apreciar el treball progressiu dels alumnes. El mestre, don Emili Bordes, president del jurat calificador, en breus i eloquents frases recomanà als alumnes la necessitat de correspondre al mèrit dels seus professors, donant a l'aplicació, i ab una amable expressió de remerciament donà per acabat l'acte, el qual va satisfer a tots els que concorregueren al mateix.

— Elegants salons ab mobles de jonch esmaltat. E. P. de Gracia, 115.

Ahí, a les quatre de la tarda, ab el vapor correu d'Algarve va marxar el P. Josep Aigué S. J., sàbi metereològic, qui, després d'haver passat una temporada a Catalunya, Aragó i Valencia, va a Manila a posar-se a disposició de la comissió de l'Observatori de Manila, Bon Viaje.

— El millor café, Carme, 1, La Estrella.

Avuy, dijous, a les nou del matí, tindrà lloc en l'Agència de taberners, carrer de l'Agència, núm. 1, principal, el dia de la veu realitat per distinció i concurrencia, que va poder apreciar el treball progressiu dels alumnes.

La lliga de Compravendres que promou la publicació de la "Lista Blanca" comanda a tots els industrials, que reuneixen les bones condicions demandades per la lliga, desitgin formar part d'aquesta, envia la seva sol·licitud a la senyora presidenta, Claris, 25, segon, segon, o al Secretariat Social, en els claustres superiors de Santa Agna.

La Banda Municipal del Parc, tocarà des de les quatre d'aquesta tarda les peces següents:

"Marcha militar", Vionietti; "Léolo", Overture; "Nocturno", de Chopin; "Marcha", de Berlioz; "Barbero de Sevilla", de Donizetti; "Rosa Mala", de Rossini; "Au revoir, va!"; "Walden", de Schumann.

Precedent de Llorenç ha arribat aquesta capital el senyor marqués de Almodovar, i de Caldes de Montbui la senyora comtessa de Yumuri, hostatjant-se a l'Hotel d'Anglaterra.

Demà, divendres, començaran les lliçons del curs d'Economia Social, que s'organitzarà per la Diputació Provincial, s'explica a l'Escola d'Arts i Oficis (edifici de la Universitat). Les classes tindran lloc els dijous i divendres, de vuit a nou de la nit, desenvolupant-se en el present any el tema "Socialisme i Sindicalisme".

L'assistència en aquest curs es gratuita.

Demà, divendres, a dos quarts de nou de la nit, tindrà lloc en els salons del Foment del Treball Nacional el banquet ab que les corporacions econòmiques d'aquesta ciutat obsequien al senyor don Manuel Portela, en prova de reconeixement per l'obra de pacificació social ab tant zel portada a cap per dit senyor, al mateix temps que com acte de despedida, per cessar el senyor Portela en el desenvolupament del càrrec de governador civil d'aquesta província.

Com record de la celebració d'aquest acte, s'ha entregat a l'obsequiat una artística placa ab les firmes dels senyors presidents de nostres corporacions econòmiques.

Se'ns demana la publicació de la següent convocatòria:

"Se publica a tots els estudiants de les diferents facultats, a qu'is hi hagi una o dues assignatures per acabar la carrera, que avuy, dijous, a les quatre de la tarda, tinguin l'amabilitat de conèixer en el local de l'Associació general d'Estudiants, instal·lada a la Universitat, a fi de resoldre la sol·licitud d'exàmens per desembre." La Convocatòria.

Ahí el matí va tenir lloc a la Catedral el funeral en sufragi de l'ànima de la infanta d'Espanya donya Maria Teresa.

Hi va assistir, ocupant llocs en el presbiteri, l'alcalde senyor Sotres, el governador senyor Portela, el general Weyler i els regidors senyors Gariga i Coll, Fardo i Carreras Candi.

Acabaren lloc en el creuer les comissions dels cosos de la guarnició i representacions de l'Audiencia, Universitat, Institut i demés corporacions oficials.

El senyor Bisbe va assistir a l'acte des del cor, entonant l'absoluta a l'altar.

— Pastilles Laxants a l'altar.

Purgant suau. Evita congestions i fèrge.

El dijous prop-passat tingueren lloc els exàmens dels alumnes que assisteixen a les classes gratuïtes de piano que estableix el Conservatori Març en el local de la Schola Orpheonica, organitzant les següents qualificacions:

Solfège, any preparatori, Antoni Soler, sobresalient; any primer, nàrie, piano, any preparatori, Carme Sanja, notable; Trinitat Suñé, Trinitat Paré, Elvira Py i Magdalena Farràs, sobresalients; Angela Cabré i Ampar Suñé, sobresalients ab distinció; any primer, notable.

Avuy, dijous, a les onze del matí, se celebrà en la capella dels clausers superiors de la parroquia major de Santa Agna, la inauguració de les conferències de les dames cooperadores de la "Obra de Bones Lectures", que s'organitzà donant el seu president d'honor doctor don Josep Bofill i Gual.

Les del present curs van destinades a suministrar a les senyores elements per la defensa de la Iglesia contra els sistemes dels seus enemics, essent el tema general: "El dogma Cristia davant la Ràbia". Després de la conferència se sortirà un llibre a premsa per la formació de la biblioteca de la dona catòlica i se distribuirà fulles i follets per la sana propaganda.

A des quarts d'onze, en la propia capella se celebrà una reunió de senyores cooperadores de la Obra, procedint a la elecció d'individus de la Junta Directiva i presentant el programa per el Círcol d'estudis, que s'organitzà cada segon dijous de mes. Se tractarà ademés de la organització de la Sala de Lectura, que s'obrirà aviat.

Les conferències son públiques per tots els que desitgin aprofitar-se'n.

La junta directiva i presidents protectores del Apostolat de Senyores per la Obra de la Reservació de la Fè, se reuniren el dijous prop-passat a la capella del Palau Episcopal. Després de ultimar els assumptes de si incumbència, se varen perdre acoris per la solenne benedicció de la nova escola, que farà l'bisbe doctor Laguarda avuy, dijous, havent cedit a la Obra un local al carrer Vila-Vila, cantonada Puiggruix.

El director don Manuel Bargaña, ab les respectives juntes de senyores protectores i actives, marques: viuda de Julia, senyoreta donya Amanda Campa i de Obregón donya Isabel de Urruela de López, senyoreta donya Montserrat de Alós, donya Antonia Bertrand, viuda de Pons, donya Isabel Vilavieja de Dalmases, senyoreta donya Encarnació Soazo, donya Rosa Venera, viuda de Martínez, senyoreta Maria Clavé i la presidenta particular de la nova escola senyoreta Maria Pujó, preguen a totes les senyores que pertanyen al Apostolat, assisteixi al acte com a prova de adhesió al prelat per sa deferència i afecte a la Obra.

Ahí a mitja dia un metge va anar a la fàbrica de Cases i Jover, carrer de Pere IV, a curar als obrers Joan Payen, de 43 anys, i Pere Borrás Martí, de 36, presentant el primer contusions mènors de pronòstic reservat, i el segon una extensa ferida al cap i fractura d'una cama.

Segons sembla, van tenir qüestions el Payen i el Borrás, i hi van intervenir un germà de cada un, originant una batuda furiosa.

Els germans aludits, Andreu Borrás, de 30 anys i Manuel Payen, de 41, van ser detinguts.

SARRIA. — Degut a la inseguretat del temps ha tingut que ser alterat essencialment el programa de la festa major.

Avuy tindrà efecte els següents números:

A les dues de la tarda, Festival Escolar; a dos quarts de tres, Teatre de la Naturalesa al "Deserto", representant-se, ab assistència de l'autor i baix la direcció artística dels senyors Alarma i Gual, l'obra d'Apelles Mestres "El Senyor Cor"; i a les 9.30 de la nit, al passeig de la Bonanova, castell de focs artificials.

En els dos envellats de la Plaça Major i del passeig de la Bonanova continuaran els balls i funcions teatrals fins al diumenge.

Diarrea dels nous se cursa desseguida ab Retomacal Americà.

Borsa

Cambis facilitats per la Casa J. Maresca i Fills

Barcelona 9 octubre.

Sessió del matí

Operacions Quota

Premi del or

Sessió de la tarda

Deutes del Estat i del Municipi

Aixarop del Professor Girolamo
polvos y catxets
Pagliano (de Florencia)

AVISOS

Senyoreta per a venda el detall dels seus referencials, dels

CASA RODA, Rambla dels Estudis, 6

Vendes

MOBLES DE A. DIRAT

Exposició permanent

DORMITORS, SALONS

MEJADORS, DESPACHOS, E

Exposició en els edificis angles

Mendibail, 29, 30, y St. Pau, 30, 31

A PLASSOS

MOBLES

LAMPARAS, etc. — Sant Pau, núm. 34

Compres

Compre

Alhajes

Lloguers

Anuncis

Reconstituent

La Força y la Salut se tornen ab

VI DE BAYARD

Medicament recomanat per totes les

Cellules d'Alcali en totes les farmacies

MAL DE CAP

el llegir o escriure o fixar atenció

objecte petit?

Si ho heu, es probable que vós

necessiteu usar ulleres o lentes

Quan la vista no es bona s'ha de fer

un examen ocular per veure si

hi ha algun defecte de refracció

o si cal canviar les lentes

La Óptica Medical

BOQUERIA, 22

y allí, després d'un examen ocular

hi donarà el que calgui

Fabricació de cristalls i montures

Binocles, imponents

ÓPTICA EN GENERAL

GONAROMAT

Es un nou y magnífic preparat en forma de capsula

contra les PURGACIONS,

el CATARR de la BUFETA y altres afeccions

Refractat y energic. Res d'indicacions ni

de vendes en totes les farmacies

M. DALMAU-OLIVERES

Peregrí de l'Industria, 15. — BARCELONA

EL REMEDIO DE MAYOR FAMA MUNDIAL

COLOR-ANEMIA

NEURASTENIA

DEBILIDAD GENERAL

IMPOTENCIA

ACTIVION

La Óptica Medical

BOQUERIA, 22

y allí, després d'un examen ocular

hi donarà el que calgui

Fabricació de cristalls i montures

Binocles, imponents

ÓPTICA EN GENERAL

GONAROMAT

Es un nou y magnífic preparat en forma de capsula

contra les PURGACIONS,

el CATARR de la BUFETA y altres afeccions

Refractat y energic. Res d'indicacions ni

de vendes en totes les farmacies

M. DALMAU-OLIVERES

Peregrí de l'Industria, 15. — BARCELONA

Perez, MARTIN y C.

Alcalá, 9. — MADRID

Muebles Higiénicos de JONCH ESMALTAT "ROTON"

El mejor depurativo y refrescante de la sangre

Exigiu sempre'l nom del Professor GIROLAMO

Unions agents a Espanya: J. URIACH y C. M. ANYA.

— Morada, número 20, Barcelona

En l'ÉPOCA DE LES CALORS

per a combatre el dolor d'estómac i les indigestions

causades per la calor i la falta de digestió

causades per la calor i la falta de digestió

causades per la calor i la falta de digestió

causades per la calor i la falta de digestió

causades per la calor i la falta de digestió

causades per la calor i la falta de digestió

causades per la calor i la falta de digestió

causades per la calor i la falta de digestió

causades per la calor i la falta de digestió

causades per la calor i la falta de digestió

causades per la calor i la falta de digestió

causades per la calor i la falta de digestió

causades per la calor i la falta de digestió

causades per la calor i la falta de digestió

causades per la calor i la falta de digestió

causades per la calor i la falta de digestió

Obligacions comptat

Amorç. 1.º de mes.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Til. Dia. M. 100.000.000. 100.000.000.

Pàgina Artística de LA VEU

Excavacions y troballes.-Art antich y modern.-Pedagogia artistica.-Museus y Coleccions.-Art nacional y extranger.-Curiositats barcelonines.-Ressenya de conferencies.-Exposicions locals y forasteres.-Llibres y Escoles. Noticias de concursos y de tot lo que pugui interessar als artistes y als industrials d'art

147

Representació d'un Joch-de-taules en un manuscrit mitjieval

EL JOCH DE TAULES

Entre les ordinations o disposicions destinades a prohibir o reglamentar el joc, durant els segles medievals, sovint s'hi troba clarament esmentat el joc de taules. Davant d'això, diferents vegades havia tingut de preguntar-me què seria i en què consistiria tal manera de fer jugar als diners, empenyint sempre al desgraciat jugador.

L'explicació de lo que seria el joc de taules, penso que me l'ha donada definitivament una extranya capsa que d'any en any apareixia en el Museu Episcopal de Vic, i a la que fins que se li ha trobat importància no s'ha fixat, com li pertocava, en lloch honorífic dintre una vitrina perquè pogués ésser apreciada com un testimoni més de la manera de ser i de les aficions bones o dolentes que tenien nostres passats.

Unes fotografies donaran de tal capsula millor idea que totes les descripcions que puguin fer-se. Esta capsula d'or, y fusta, principalment italiana, lo quals antichs anomenaven «banus», formen tantes no pas desproveïdes de gracia, que es possible fassin col·locar el temps en que fou produït tal objecte fins a la quinzena centuria. Les xapes d'or algunes vegades en aquesta capsula són tan petites que el color verd contrastant amb la blancor de les que conservaren el color natural y ab el to negre de la fusta.

En una part la capsula presenta quadrats alternats dels taules per escacs, en 32 cascos blancs y altres tantes negres. En l'altre cantó, més pla, hi ha unes divisions ab peces verdes acalant en punta, entre canyons blancs col·locats dintre enquadraments de banus. Y aquesta és precisament la part que ha d'interessar-nos, perquè es lo que motiva que diguem quelcom sobre lo que degué ésser el taulel del joc de taules.

Per les notícies que hem pogut recollir, aquest joc, ab variacions en la manera d'ésser usat, deu ésser una molt alta antiquitat, podent-se trobar ja entre els egipcis, els grecs y els romans. Venia a constituir una important participació dels jocs d'escacs y dels de daus, necessitant per ferlo servir dos daus y una partida de peces planes iguals a les que ara serveixen pels jocs de dames, a les pedres apropiats per al moviment ordenat, segons les exigències de les jugades.

Avuy encara en certs llocs s'hi juga lo que els francesos diuen vulgarment «tric-trac», ab quatre daus y tres peces, la mateixa d'un color y les demés d'un altre. Cada un dels dos jugadors té la meitat d'aquestes peces. Al llarg dels respectius daus cada jugador pot avançar segons sigui el nombre de punts marcats per aquells.

Així com dels escacs no tenim notícies referents a nostra terra desde que s'inicia el segle XI, en el testament d'Arnau de Montcada, comte d'Urgell en 1010, que deixa aquests jocs a la meitat d'aquestes peces. Al llarg dels respectius daus cada jugador pot avançar segons sigui el nombre de punts marcats per aquells.

Així com dels escacs no tenim notícies referents a nostra terra desde que s'inicia el segle XI, en el testament d'Arnau de Montcada, comte d'Urgell en 1010, que deixa aquests jocs a la meitat d'aquestes peces. Al llarg dels respectius daus cada jugador pot avançar segons sigui el nombre de punts marcats per aquells.

El P. Villanueva donà notícia de un riquíssim taulel per jugar als escacs y a les taules, dipositat en penyor a la Catedral de Girona, per Pons Huch, comte d'Empúries, en 1309. La descripció és interessant y val la pena

tians, tal com un que trobo descrit en un inventari vigatà de 1450 en que's parla de que tenia, sens dubte pintada o en petit relleu, no res menys que el passió de Jesucrist (Notari Joan Salés, inventari de Nicolau Sala. Un altre document semblant, de 1449, dona detalls de com per jugar a les taules serien necessàries trenta taules entre blanques e negres e dos daus, a més en això de posarhi la trentena justa de taules un document de 1465 (Id. Inventari del canonge Ferrer Despujol y Nicolau Riera). Al segle XVI d'aquestes peces se'n deya també «pedres».

L'afició al joc de les taules va anar-se perdent entre nosaltres en el segle XVIII, substituint diferents maneres de jugar ab taulel d'escacs y ab peces rodones dels dos colors negre y blanc, tal com ara's fa ab lo que se'n diu joc de dames.

Un dels aspectes més interessants que presenta el mobili objecte d'aquestes ratlles és el seu treball de fusta amosaicada, que mostra en el guix de la seva capsula y en la faixa divisoria de les fletxes posades a la tapa per jugar a les taules. Es, tal obra, de mosaic, en fustes variades y és imitació de les estarses o taraces italianes que'n importà el mar llatí y que en nostra terra s'arrabaren a avellar, prenenthi especial carta de naturalesa ja al segle XIV en les esplendides cadenes de tisora, arquers nivals y petites caixetes o arques que tan abundants se feren en nostre país durant els segles del mil cincenets y mil sisents, produint obres de gran riquesa y de decoració d'una gran facundia ornamentalística. Els motius dominants en aquestes estarses, especialment en sos temps tracers, són geomètrics, recordant les tarces arabiques. L'estudi del mobili de taraca endiria un especial interès per nostra terra, alont antiquament era ben comú.

Vellut del Museu de Barcelona

qual classificació discuteix en l'article de «Ve l'artística a imitació de la pintura».

La caixa de taules del Museu de Vic no té pas l'aire d'ésser cosa exòtica. Ella té una combinació en la que hi entren els colors de les fustes y la blancor del os per la producció del senzill motiu ornamental, donant una combinació que ja havem pogut observar en paviments de fusta, reproduïts en taules catalanes de finals del segle XIV.

Joseph GUDIOL y CUNILL, Pbr.

Velluts artístics a imitació de la pintura

Abans d'acabar el passat curs, els alumnes y professors de la Escola de Teixits de Badalona, que dirigeix el meu pare en Pau Rodón y Amigó, visitarem l'important Museu d'Art Decoratiu y Arqueològic de Barcelona, ab objecte de poder apreciar personalment la notabilitat y valia de la secció de teixits, brodats y blones que en el propi edifici d'aquell Museu hi ha instal·lada. Entre's molts y vistosos teixits que poguérem admirar, va cridar-nos poderosament l'atenció, per la bellesa del seu dibuix y l'harmonia de son colorit, un vellut artístic, senyalat ab el núm. 288, la descripció del qual, segons el catàlech del propi Museu, és la següent: «Teixit de seda, decorat ab una figura en vellut polí cromat, representació de la Cosmogonia. Fabricació valenciana del segle XVII (figura 1)».

La contemplació d'aquest teixit va recordar-me d'un altre exemplar de la mateixa naturalesa que he tingut ocasió d'admirar en el Conservatori Nacional d'Arts y Oficis, de París, classificat de la següent manera: «Quadre en vellut xinès, per Gregoire».

Al establir una comparança entre aquestes descripcions, saltà ja a la vista la equivocació d'una d'elles, atesa la important diferència de les matriques, per qual motiu y haventme pirat la cu-

riositat el desitj d'estudiar-la, he fet algunes averiguacions que m'han donat per resultat el poder afirmar que la definició equivocada és, precisament, la que figura en el catàlech del Museu d'Art Decoratiu de Barcelona.

Aquells velluts de referència, que tenen per objecte reproduir qualsevol quadre ab tot les seves variants de llums y tints, y que no solament sorprenen per la bellesa harmoniosa del seu colorit y per la estructura esbelta y elegant del seu dibuix, foren inventats per M. Gaspard Gregoire, nascut, de pares ja fabricants de sederes, a Aix-la-Chapelle, el 20 d'octubre de 1751.

La fabricació d'aquesta classe de teixits coneguda ab el grafic nom de «Velluts d'Art», no va ferse pública fins al any 1785, en qual època en Gregoire, sentintse emprès pel doble desitj de conquerir una bona fama pel seu propi nom y una justa gloria pel seu notabilissim art, va anar a establir-se a París, considerant an aquesta ciutat com el lloch més a propi per a desenvolupar y perfeccionament de la seva enginyosa invenció. Efectivament, en Gregoire va trobar a París, desde bon principi, franca protecció y ajuda material per part del Estat, com se desprèn d'algunes cartes dirigides per ell al «Département des Arts de la Maison du Roi», en una de les quals, després de manifestar que estava treballant ja en la preparació dels dos teixits que se li havien encarregats, suplicava, al mateix temps, al senyor comte d'Angiviller, que se servís ordenar el pagament de les dues mil lliures que se li havien senyalat en concepte de remuneració per la preparació y manufactura dels mateixos.

El senyor comte d'Angiviller era en aquella època l'alt funcionari que dirigia y administrava el «Département des Arts de la Maison du Roi», y a la vegada, conseller del rey, director y

viller, del qual sollicità novament l'ajuda material indispensable per poder continuar les proves en les condicions que li havien sigut exigides, alegant que'l seu primer fracàs era degut exclusivament a la falta de pràctica en teixir els seus velluts d'art en quadres de grosses dimensions; quals dificultats esperava subsanar en les proves ulteriors que tenia pensat fer. Mes, aquesta justificada demanda, com així mateix les noves y reiterades peticions que en Gregoire seguí fent al propi comte d'Angiviller, no donaren cap resultat satisfactori al qui més tard havia de conquistar ab els grans coneixements artístichs-industrials que posseïa una justa y ben merecida celebritat per al seu nom.

Devant de la negativa del comte d'Angiviller, en Gregoire va dirigir-se al «Bureau de Commerce» sollicitant del mateix l'ajuda material que l'Estat li negava. En una sessió que aquesta entitat va celebrar en febrer de 1788, el president de la mateixa, M. Tolozan, va donar compte de un comunicat de Gregoire, en el qual aquest darrer sol·licitava una autorització per a exercir la fabricació d'uns velluts de la seva invenció, consistent en reproduir per medi de la pintura en el teixit quadres de petites dimensions. Al mateix temps demanava també que se li concedís un privilegi exclusiu durant un període de anys per a la esmentada fabricació, una subvenció de 30.000 lliures y la disposició dels drets per a la circulació y exportació dels seus teixits. En aquesta sessió foren nomenats M. Desmarais, de la Royal Académie de Sciences, y M. Lausol, inspector de manufactures, per examinar la naturalesa del treball d'aquests velluts artístichs y els procediments emprats per en Gregoire en la seva fabricació. Del «rapport» presentat per aquells senyors cumplimentant la missió que'ls hi fou encomanada, extraiem la següent relació:

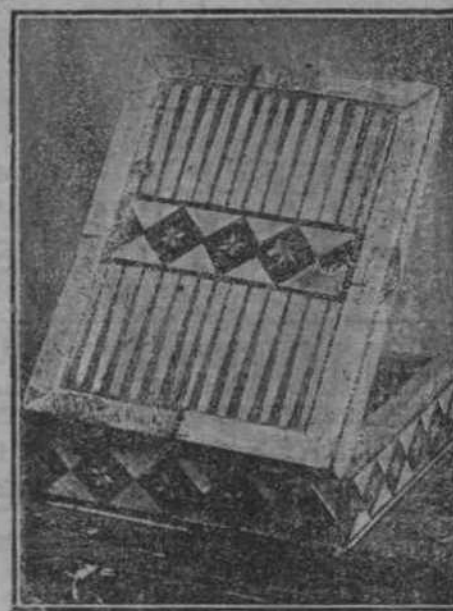
«Els velluts d'art de M. Gregoire, tant per la concòrdia de línies del seu dibuix y l'apenes perceptible variació de matís del seu colorit, com axemateix per lo delicat del seu treball, són per tots conceptes superiors a tot lo produït fins avuy dia per les més importants manufactures franceses. Els teixits obtinguts ab el procediment d'aquest senyor apareixen ab llums y figures de vellut a tres o més colors, els quals no són produïts, com així podríem suposar, per l'invenció d'una pintura sobre un vellut ja fabricat, sinó que, contràriament, an això, els efectes de dibuix y colorit són obtinguts en el teixit mateix per medi del tall dels buches o fils de seda destinats a formar el pèl, per qual motiu an aquells fils se'ls ha aplicat primerament ab tintes especials els diferents colors del dibuix; procediment ja emprat, en part, per la fabricació dels teixits xinesos. Baix aquest punt de semblança, si l'art de M. Gregoire no pogués ésser considerat com una veritable invenció, resultaria al menys un notable perfeccionament portat a un grau tan alt com ningú havia ideat fins a aquell moment.

Davant d'aquestes raióhades y favorables explicacions, reunida altra volta l'Assamblea del «Bureau de Commerce», fou acordat concedir a M. Gregoire el privilegi exclusiu per quinze anys per el sollicitat, juntament ab una subvenció de dotze mil lliures. Afectes concessions li foren concedides ab les dutes següents condicions: fer una prova, primerament, davant de MM. Desmarais y Abelle, inspectors generals d'Industria y Comerç, ab l'objecte de patentar d'una manera certa que, pels la fabricació dels velluts d'art, no era precis recórrer al emplot del telor de llasos, ni al procediment del xinès, per l'obtenció, a un mateix temps, del seu dibuix y colorit; y, segonament, entregar per escrit la descripció del procediment y la de les seves manipulacions indispensables per posar en pràctica la invenció dels referits teixits, ab objecte de donar-les al domini públic a la terminació del privilegi que se li havia concedit.

En el mes de juliol del mateix any, 1788, M. Tolozan va informar al «Bureau de Commerce» que MM. Desmarais y Abelle, encarregats de presentar la fabricació dels velluts artístichs de M. Gregoire, li havien entregat ja el «rapport» contenint les seves favorables impressions sobre'ls mateixos, juntament ab un paquet segellat dintre del qual s'hi trobava la descripció del procediment y la de les demés manipulacions necessàries per aital fabricació.

A partir d'aquells felis moment y fins al any 1805, M. Gregoire va continuar perfeccionant la seva notable industria, que tenia establerta en aquest darrer any al Palau Vaumanson, gracies al allotjament gratuït que li va facilitar l'Estat fins a la seva mort.

En aquells repòsit y tranquil refugi lo qual abans en Gregoire, ab una inalterable confiança per la seva obra y donant envejables proves de la constància y activitat que sempre distingiren, va realitzar les seves més belles, més inspirades y sobresortint produccions, car totes elles ofereixen un mateix atractiu per la elegant estructura y remarcable bellesa del dibuix; y fou, precisament, en aquesta època quan la seva personalitat, baix l'aspecte artístich-industrial, va començar a destacar-se extraordinàriament, arribant al pinacle de la seva indiscutible gloria al donar a conèixer les

Antich Joch-de-taules

més esbeldes y majestuosas produccions del seu art ab aquells hermosos y exquisits velluts que representen al emperador Napoleón y al Papa Pius VII y, molt especialment, ab els que representen a Luis XVIII y a la duquesa d'Angoulême.

Tots aquests exemplars que acabo de citar foren presentats a la important y benemèrita «Société pour l'Encouragement a l'Industrie Nationale». Referent als mateixos, «Le Moniteur de l'Empire» en la seva edició del 27 de janer de 1808, publica una justa crítica enal·lozadora de l'obra de M. Gregoire. Ademés, també va ocupar-se ab entusiasme y merecits elogis M. Meunier, qual senyor, degut als seus reconeguts coneixements artístichs, fou l'encarregat de la redacció oficial del «rapport» presentat a la referida «Société pour l'Encouragement a l'Industrie Nationale».

Moltes altres valuosas proves de consideració y estima va rebre M. Gregoire com a compensació a la seva infadigable y quantiosa obra per el realitzada, que no indico per no allargar més aquestes curtes notes, y, sobre tot, perquè considero que basten y sobren les descripcions per testimoniar a favor d'ell la invenció dels velluts d'art a imitació de la pintura, única cosa que m'he proposat demostrar ab el present article.

Així, donchs, de lo fins aquí descrit se dedueix perfectament que'l teixit de seda decorat ab una figura en vellut policromat, representació de la Cosmogonia, existent en la Socié de teixits, brodats y blones del Museu d'Art Decoratiu y Arqueològic de Barcelona, no pot ésser de fabricació valenciana del segle XVII, com així consta en el Catàlech del referit Museu, per la senzilla raió de que l'illustre inventor d'aquesta notableíssima classe de teixits no va néixer fins al any 1751, com ja he manifestat al començ d'aquest article, ni tampoch pot suposar-se que sigui una imitació feta més ans, per quant tots els que an això s'han dedicat, després de M. Gregoire, han fracassat completament en la seva empresa.

Camil·l RODÓ y FONT.

(Acabada).

Crònica

El fresch

En la «Revista dels temps presents», M. Em. de Jhuvert, en el número del mes present, publica un interessant estudi sobre'l fresch, y entre una sèrie de coses ben justes, diu:

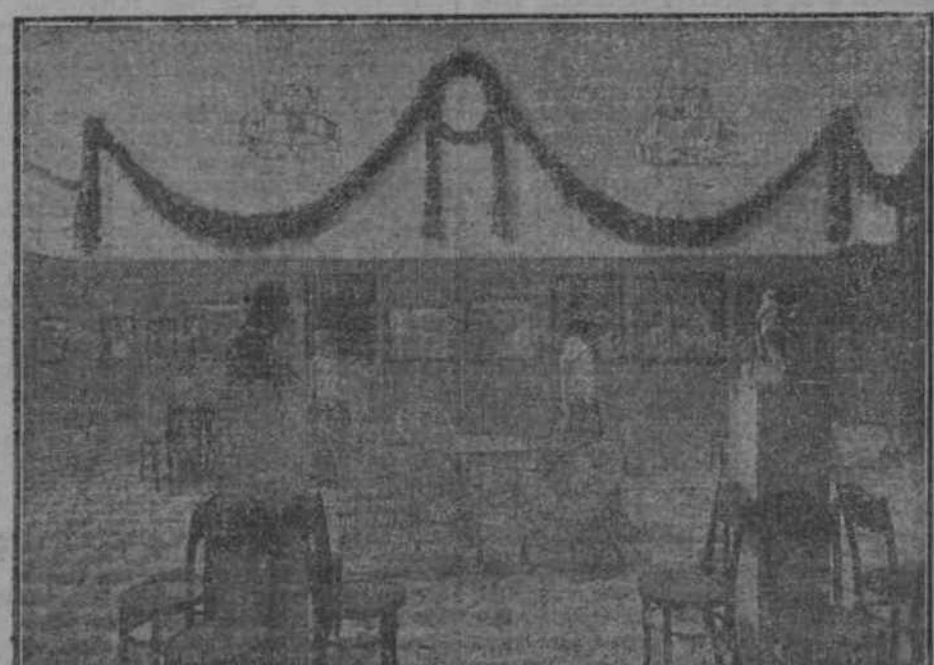
«El nostre art, en efecte, no ha de néixer may de Roma, sinó dels Grecs. Els monuments que exigien els Anters a la Galia, continen les tradicions de la Grecia clàssica. Igualment a la Edat Mitjana, els nostres frescos s'inspiren dels de Bizanci, com la nostra escultura. No obstant, ella adquireix depressa un caràcter que la separa de les formes neogregues, y el gran art del fresch francès, si durant algun temps se va alimentar de les inspiracions de Bizanci y l'Orient, acaba per anar directament a la copia de la natura, com succeeix en l'escultura de les nostres Catedrals».

El fresch francès, es anat tan lluny, que potser ha anat més enllà de lo que podia y en les pintures de Montmorillon, que son del segle XIII, trobem una recerca naturalista de l'expressió, que l'Italia reconeix fins als frescos del Giotto».

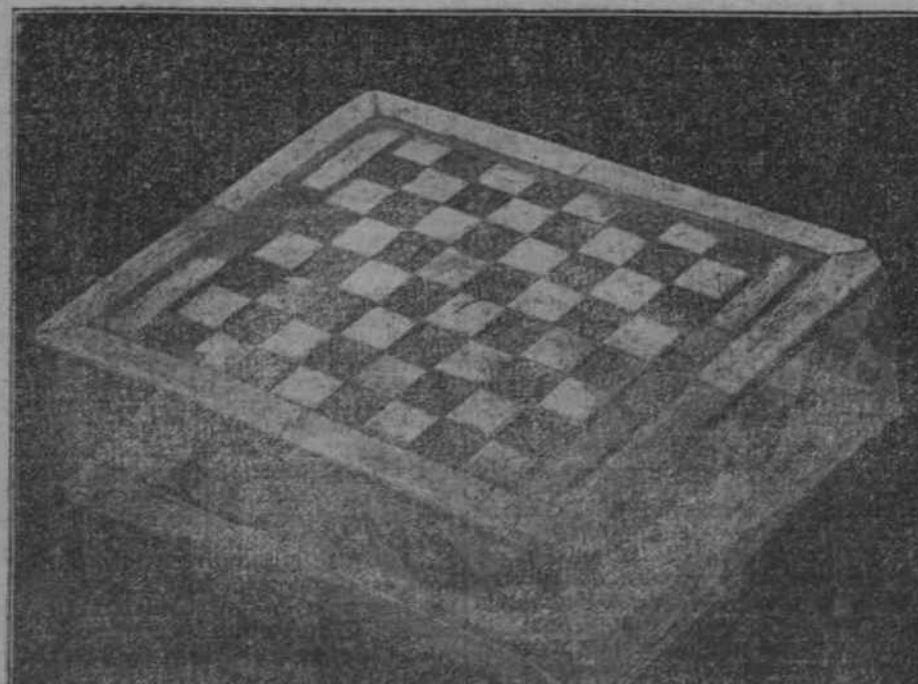
Noves teies de Gorot

Un decret del ministeri de Belles Arts, de França, va a posar sota la protecció de l'Estat, qualsevol teia de Gorot que estaven classificades com a monument nacional, y guardades a l'Església de la parroquia de Rosny, qui, després de la llei de separació, conserva, per condicions de dret espiritual, un caràcter de propietat particular.

L'Església de Rosny és rica en donatius y posseeix en el seu tresor, qualsevol objecte de valor artístich y ar-

Una de les sales de la Exposició del Circol Artístich de Barcelona, a Terragona que s'ha instal·lat en el local del Centre Industrial d'aquella ciutat

Exterior d'una caixa de Joch-de-taules

